LIBRARY MANITOBA

Norrlänningar i Canada.

En ångermanländsk bilåkare.

I julposten som dimper ned på mitt skrivbord, finnes bland annat även en på engelska vackert tryckt julhälsning från Canada. Där finnes en engelsk vers, så konstnärligt vacker, att min prosaiska varelse icke djärves försöka översätta densamma. Och där finnas de bästa önskningar om en lycklig jul och ett gott nytt år" från "mr. och mrs. H. Ericksson", Kenora, Ontario. Det är en kärkommen hälsning över havet från ångermanlänningen Hj. Eriksson, född i Kramfors och sedan ett kvarts sekel hemmahörande därborta på andra sidan atlanten. Det handslaget väcker minnen till liv, och jag har i minnet levat om den underliga decembardagen, när jag somnade av trötthet vid kaffebordet hos bagaren och kaféägaren Olsson, vars hustru var från Nordmaling.

Hur svenskar bygga och bo i Kenora.

Det var visst första december på återtåget från Winnipeg till hemlandet via New York. Jag ville studera pappersmasse- och sågverkstaden Kenora i den östligaste, närmast veteprärien liggande delen av skogs- och gruvstaten Ontario. Jag hade fått adressen på en svensk, som hette Hjalmar Eriksson. Han infångades i stadens förnämsta möbelmagasin, där han var förste man. Och han blev min ciceron genom denna stad, där man möter svenskar i varje gathörn och ser svenska namn på alla möjliga skyltar. Det finnes omkring 2,500 svenskar i Kenora och den delen av staden, där de mest bo, kallas dem till heder "Svenskstaden". Den svenska inflyttningen här är ganska tidig, från 80- och 90-talen, då en mäktig svensk gruvmagnat, som hette Larsson, hade slagit sig i backen på, att just detta samhälle skulle bli världens största gruvsamhälle, och att just han själv skulle bli världens rikaste gruvägare, vilket dock icke lyckades. I detta svenska samhälle finnes svensk kyrka och svenska föreningar, bland annat av goodtemplarorden och Wasaorden. Inom stadsfullmäktige ha svenskarna haft och ha fortfarande representation.

I detta svenska föreningsliv är Hjalmar Eriksson livligt med. Han är en klockarfar, som skall allt bestyra. Och hela stan känner han. Han måste nicka eller nypa i hatten för vartenda steg han tar på en gata. Den iakttagelsen gör jag, när han ledsagar mig omkring i staden och in i den stora pappersmassefabriken, en av Canadas modärnaste, med 600 arbetare, av vilka många svenska, som i allmänhet ha en avlöning av 45—60 cents i timmen. Och den fabriken ger jämte några sågverk arbete i skogarna runtomkring vintertidenör en myckenhet svenskar. Till den väntande vintern är dock arbetet i skogarna lamare än vanligt, beroende därpå, att massaindustrin i Canada liksom i Sverige går igenom en kris av överproduktion med följd att massafabrikerna en tid icke arbetat för fullt och för närmaste framtiden måste ålägga sig en viss återhållsamhet. Det är samma företeelse som i andra östcanadensiska skogsbygder innan massaindustrins män lyckats nå säkra resultat av sina gemensamma överläggningar och ansträngningar att stabilisera massaindustrin.

Sen bär det med Hjalmar Eriksson i spetsen i väg till bagare Olsson och hans härliga mocka. Och där händer skandalen. De trettio nätterna jag under min studiefärd tillbringat på nattåg och de sista dagarnas och nätternas forcerade arbete i Winnipeg att få allt mitt studiematerial fullskrapat o. ordnat ha blivit för mycket för mig. Jag har nätt och jämt hamnat i bagare Olssons mjuka stol förrän jag dommar bort från alltsammans och orden dö i min samtalande mun och ljudliga snarkningar rulla ut över det doftande kaffet och de härliga bullarna. Och Hjalmar Eriksson blir vittne till min skam och nesa, men han är en människoälskande man och låter den dödströtte vila i ro.

Snarkaren vaknar dock till liv igen och samtalet går friskt hela kvällen om Hjalmar Eriksson och de svenskes bragder och annat intressant där i trakten. Om Erikssons möte med björnar i skogen, när han varit ute att plocka bär och jaga. Om indianerna, som sträva omkring efter sjöstränderna och hugga sig en fisk, när de bli svultna, och så vila sig från detta överansträngande arbete, tills de bli svultna igen. Om Peter Heenan, lokomotivföraren från Kenora, som är Hjalmar Erikssons särdeles gode vän och icke minst genom honom, invald i hela Canadas parlament som arbetarnas kandidat med följd att han nu är arbetsminister i den canadensiska regeringen. Och framförallt om den stora bilåkarebragden, när Hjalmar Eriksson och några tillfälliga svenskar till färdas på bil men icke på väg den 160 engelska mil, eller 25 svenska mil, långa sträckan mellan Kenora och den stora staden Winnipeg.

Kenoraborna ha aldrig varit välsignade med någon väg fram till Winnipeg. Men vad generar det människor med svenskt vikingablod i ådrorna. Mitt i smällkalla vintern, tidigt på morgonen den 27 december 1927, äntrar Hjalmar Eriksson jämte John Englund, Gustav Englund och Hans Westin en vanlig Fordkärra, och innan kvällen skymmer äro de framme i Winnipeg. De ha fardats över de tillfrusna sjöarna, genom skogar, över stenar och rötter, genom snödrivor. Ibland ha de åkt i Fordkärran, ibland ha de dragit den och burit den, och ingenting vidare är kvar av åkdonet vid ankomsten, det får åka järnväg tillbaka till Kenora för att beundras medan Hjalmar och hans kamrater mottaga folkets jubel för den bilåkarebragden. Och det är icke litet det. Borgmästaren i Kenora skickar dem ett hyllingstelegram: "Å medborgarnas i Kenora vägnar gratulerar jag Eder till Edert framgångsrika fullbordan av den första automobilfärden mellan Kenora och Winnipeg. Och borgmästaren i Winnipeg säger: "Hatten av för Kenora och dessa gentlemän!" Ja, hatten av för Hjalmar Eriksson ,icke bara för den bragden, utan därför, att han skött sig som en hel karl därute. Kramfors behöver icke skämmas för en sådan son.

I. V—m.

Sveriges rundradio jubilerar.

Från vår Sverige-korrespondent.

Göteborg i december, 1929.

I 1929 års våldsamma julboksflod, som hotade och vrede väller fram mot den svenska allmänheten och tvingar den till uppmärksamhet, märker man med särskilt intresse den av A. B. Radiotjänst i Stockholm utgivna boken om rundradions i Sverige femåriga verksamhet. Fem år äro en försvinnande tidrymd i jämförelse med Tidens oändlighet och den mänskliga kulturens historia, men mycket kan likväl medhinnas under en dylik, ehuru snävt tilltagen, period. Radiotjänsts bok om programmet och lyssnarna är dock ej avsedd att utgöra någon historisk skildring av rundradioverksamheten i Sverige, utan fastmera att klarlägga vad som hittills uträttats och vilka problem inom rundradioverksamheten som redan lösts eller påkalla lösning.

Boken består huvudsakligen av trenne huvudavdelningar. Sålunda inledes den, efter ett kortare förord, med en essay av Ivar Harrie: "Kultur, teknik, radio." Publikationens ändra del har författats av programchefen i Göteborg, fil. lic. C. A. Dymling, och riksprogramchefen i Stockholm, dr. Julius Rabe, och behandlar rundradions uppkomst och utveckling i Sverige, programmens sammansättning m. m. Till sist bidrager Telegrafverkets radiobyrå med några nyttiga råd till radiolyssnarna.

När man i våra dagar talar om radion, tänker man ej blott på dess tekniska sida. Radion representerar nu väsentligt mera; den är en ny faktor i kulturlivet, vars direkta eller indirekta verkningar äro svåra att överblicka. Särskilt framgår detta vid studium av Radiotjänsts bok, som från början till slut håller intresset vid liv. I sin inledande essay frågar författaren Ivar Harrie, huruvida vetenskapernas och konsternas framsteg bidragit att öka mänsklighetens lycka. Svaret måste väl bli både jakande och nekande. Antingen bli människorna direkt och omedelbart bättre och lyckligare genom upptäckter och uppfinningar, eller också äro dessa samt och synnerligen värdelösa för människolivets gestaltning. Men förf. tvekar ej att åtminstone giva de tekniska uppfinningarna i gemen rang, heder och värdighet av icke oväsentliga faktorer i kulturens utveckling. De unna ett allt snävare utrymme åt vilan och avspänningen, men produktiviteten och effektiviteten ökas. På ett mästerligt sätt behandlas olika spörsmål förbundna med radion, såsom tråkigheten på landsbygden, nationallynnet och radion, demokratien och radion upplysningen och radion och mycket annat. Där farfarsfar satt på sin gård vid Lödde Å, skriver förf., hade han en vecka på sig att smälta predikan och Lunds Weckoblad, ett år för almanackan, livstiden för bibel och postilla: spelemän hörde han på höstagillet och vid bröllop i släkten. Den agronom, som nu driver rationellt jordbruk på samma ägor, läser kanske inte stort fler böcker — fast naturligtvis helt andra — och hans enda tidning är Sydsvenskan; men han har radio. Och vad radioprogrammet förutsätter, att han skall hinna konsumera under en veckas sju kvällar, är ganska fantastiskt, om man mäter med gångna släktleds mått. I gamla dagar levde människan i en trång krets, som inbördes var strängt solidarisk men hade föga känning av de tusen andra småkretsarna och minimalt behov av samfärdsel och samarbete med dem. Nu äro vi alla, just tack vare de riksomspännande tekniska institutionerna — bland dem radion — dragna in i den gemensamma stora samhällskretsen. Oåterkalleligt bäres klangen, tonen, människoordet, bort på etervågorna. Utfluget ord kommer aldrig igen. Intet ljud går förspillt, ty även det minsta har ärende till någon människosjäl. Det är kulturens lag. Under den lyder tekniken. Under den lyder radion.

I andra delen av boken, vilken som nämnts skrivits av två av Radiotjänsts egna tjänstemän, ges först en del data och fakta om rundradion i Sverige och programfrågorna. Man får veta, att rundradion blev aktuell i vårt land år 1922, då i Amerika redan ett flertal rundradiostationer voro i verksamhet. I England och på kontinenten påbörjades inom kort försökssändningar, och det dröjde inte länge, förrän även Sverige greps av "radioflugan". I oktober 1924 erhöll Telegrafstyrelsen regeringens tillstånd att sluta avtal med A.B. Radiotjänst om rundradioverksamhetens ordnande, och några månader senare — 1 januari 1925 — tog den organiserade rörelsen sin början.

Intresset för rundradion i Sverige är enormt; det bevisas av den starka stegringen i antalet radiolicenser. Den kurva, som visar licensantalets ökning under de gångna fem åren, är rent av imponerande i sin nästan lodräta stigning. När verksamheten igångsattes, uppgick licensstocken till 39,802. Redan efter ett år utgjorde den 125,559 och 1929 ha ej mindre än 416,865 personer inbetalat var sin licenstia till den populära rundradion.

Programmens sammansättning upptager en viktig del av boken. Här i framhålles med all önskvärd tydlighet, att radion är till för lyssnarna, och ej tvärtom. Anslutning från lyssnarnas sida är därför en livsbetingelse för radioverksamheten; följaktligen måste programmen göras så att de falla herr radiolyssnande Medelsvenson i smaken. Detta är dock inte så lätt. Antalet licensinnehavare uppgår ju till över 400,000, vilket betyder att var femtonde svensk är innehavare av radioapparat. Men det beräknas dessutom, att varje apparat användes av i genomsnitt 3 personer, oftast är det ju en hel familj som gör bruk av radion. Alltså måste programmen göras njutbart och underhållande för alla dessa. Barnen vilja ha sin lilla stund att höra, vad deras omtyckte radiofarbror har att säga, ungdomen önskar underhållningsmusik och jazz, fadern lyssnar gärna till dagsnyheterna och föredrag, medan mor kanske helst är med när det gäller teater, och far mor sätter mera pris på gudstjänsterna. Det blir en brokig samling av underhållning, ingenting får försummas och ingenting upptager alltför mycken tid av programmet.

I bokens fortsättning diskuteras sedan mycket ingående nyhetstjänsten i radio, väderleksrapporterna, föredragen, undervisningen — bl. a. "skolradion" — uppläsningen, radioteatern, radio och musiken, det religiösa livet och radion, barnprogrammen m.m. Viktigare utsändningar under de gångna fem åren passera revy, och resultatet för sistlidna års stora rundfråga till lyssnarna relateras. På ett stilistiskt förtjänstfullt sätt redogöra sålunda författarna för en mängd viktiga frågor i samband med radion, och de båda herrarna, dr. Dymling och Dr. Rabe, äro värda all heder för sitt lyckade arbete. En mängd roande illustrationer åtföljа de sakliga beskrivningarna. På ett ställe låter man t. o. m. samtidens "allvarligaste" skämttäfning, Grönköpings Weckoblad, etablera filialstation i boken. Men en brist vidlåder dock den eljest förträffliga jubileumsskriften. Ty med snart sagt överdriven blygsamhet har man underlåtit att framhålla den nästan omåttliga popularitet, som flera av hallåmännen åtnjuta. Bokens författare själva äro ju väl kända och uppskattade bland den radiolyssnande publiken, och därtill kommer den över hela vårt avlänga land kände farbror Sven, redaktör Sven Jerring, alla svenska barns utkorade gunstling. Farbror Sven har en underbar förmåga att få alla radiolyssnare från Skanör till Haparanda att le åt livet, när han låter sin välljudande stämma höras genom rymden. Men han har också en medhjälpare, den ohängde stockholmsgrabben Efraim Alexander, som aldrig gör annat än ställer till förtret för farmror Sven, när denne talar i "sockerbiten". Farbror Sven och E. A. lära trots allt vara släktingar, ja så nära släkt att de kanske rent av äro samma person. Efraim skapades, meddelas i jubileumsboken, genom ett förfluget ord från farbror Sven, och så småningom tog han gestalt däri livligt understödd av svenska barns fantasi.

Allt som allt är den svenska rundradion en sällsynt populär institution. Detta har möjliggjorts förnämligast därigenom, att den omkring sig samlat en kår av skickliga medhjälpare, vilka med liv och själ hängivit sig åt sitt värv. Inte har det saknats kritik mot radion — kanske ibland delvis befogad — när den klassiska musiken enligt några lyssnares mening upptagit för stor del av aftonprogrammet, eller när utsändningen från någon fotbolls- eller boxningsmatch avbrutits för dagsnyheterna eller andaktsstunden. Men ingenting är ofelbart, ej ens radion. Generellt sett har dock Radiotjänst på ett storslaget sätt lyckats med sin uppgift; den har skänkt många goda och glada tunder åt tusentals lyssnare ej blott i Sverige utan långt utom vårt lands gränser.

Alldeles riktigt, utsändningarna nå långt utanför Sveriges landamären. För radion äro inga avstånd för stora, den omsluter vårt lilla jordklot på en fantastiskt kort tid. Och liksom den bringar människorna inom ett land i nära kontakt med yttervärlden, kan den också skapa förbindelse mellan folken i olika länder. Här i Sverige arbetar målmedvetet Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet på att söka komma nära till tals med alla svenskar runt omkring i världen, bland dem landsmännen i det stora framtidslandet i väster. Canada-svenskarna å sin sida lyssna med entusiasm till samlingstanken. En ny sommar skall väl stunda och med den ett nytt midsommarting i Väst-Canada. Varför inte då och långt oftare låta radio förmedla tankeutbytet mellan moderlandet och dess avkomligar i det fjärran Canada? Härmed öppna sig storartade framtidsperspektiv.

Y. M. Wilhelmson.

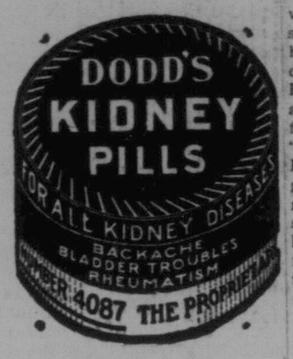

De underbara medicinska ingredienser som återfinnas i Gin Pillverka direkt på njurarna, renar urinen, hela och rensa de inflammerade delarna, stärker blodet och giver det ny kraft samt giver patenten fullständig bot för alla slag njurlidande och blodsjukdomar.

50 cts. ask hos apotekarna

Fröken Ramstad hemma igen.

TIGER SOM MUREN — ÄR ALLTJÄMT IVRIG KATOLIK.

Dagarna före jul väntades en resande med alldeles särskild spänning. Rykten voro i omlopp om att fröken Gudrun Ramstad, bekant genom den sensationella kärleksaffären i Rom, skulle återvända till sitt hemland, sedan hon förkänts av Vatikanens domstol.

Med otålighet avvaktade man Trälleborgsfärjans ankomst. En propellerkada hade emellertid inträffat varigenom resenärerna försenades och ett extratåg måste insättas. Ur en Sverigekollega inhämta vi följande lilla skildring av den unga dam, som med en djärv handling velat hämnas på den man som icke hållit de fagra löften han givit.

Det var en trådsmal, blek liten varelse i grå kappa som kom över landgången. Hon såg sig omkring med stora, skygga ögon och föreföll att digna under sina båda kappsäckar. En dam går fram och tilltalar henne. Först vänder hon sig bort utan att svara men inför någon förklaring att den främmande är hennes ressällskap till Stockholm, lyser hennes ansikte upp för ett ögonblick. En medelålders, tysktalande dam kommer nu till, det är fröken Ramstads eskort från Rom. De tre stiga tillsammans upp på tåget efter tullvisitationen, tätt följda av siktande kameror. Man hör fröken Ramstads röst med märkbar norsk brytning.

— Varför är jag så igenkänd — har mitt porträtt stått i tidningarna?

Det jakande svaret berör henne tydligen mycket oangenämt. Hon sjunker ner på sin plats och kniper ihop läpparna. Så satt hon i timmar och bara tog. När hon talade med sitt sällskap rörde sig samtalet endast om neutrala ting.

St.-T:s medarbetare hade senare på kvällen ett samtal med den dam, som varit i fröken Ramstads sällskap under resan från Trälleborg till Stockholm. Fröken Ramstad var rar men orubbligt förbehållsam, berättar damen i fråga. Nu gjorde jag visserligen inte ett enda försök att utfråga henne om hennes privata angelägenheter, men hon gjorde heller inte ett enda meddelande som rörde hennes öden under de senaste månaderna.

Forts. å sida 7.

CANADA

Winnipeg.

DIVERSE.

Önskar Ni något att läsa tillskriv

SCANDINAVIAN BOOK STORE,
246 Logan ave., Winnipeg,

efter svenska magasiner.

Vecko Journalen 35c, Allers Family-Journal, Allt För Alla, Vårt Hem & Husmodern 20c, Kasper 10c, Lektyr och Hela Världen 10c. per ex.

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Största skandinaviska skrädderiaffär
Andra dörren från Main st.
Telefon: 27 021
WINNIPEG. MAN.
208 Logan Ave.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

J. Burke
377 Logan Ave., Winnipeg.
Utför all slags målning, och tapetsering, etc.
Tel.: 80 338.
Kostnadsförslag givas.

Näsa och Hals
Fria Från Katarr.

Hundratals näsor och halsar i Canada och Förenta Staterna ha nu blivit befriade från katarrer, med alla dess många obehagliga sidor. Dessa näsor och halsar voro ganska dåliga — åtminstone det stora flertalet av dem. De hade plågat och besvärat ägarna under långa tider. De ha åt folket i nåsan — det har bildat sig särskorpor — slem har samlats och åstadkommit avsöndringar, som tvingat till upprepade snytningar.

En del av detta obehagliga slem har runnit ned i svalget, täppt till kanalerna i nsågången och gjort halsen sårig. De ha åstadkommit den obehagliga känslan av ständig retning i svalget.

Det är alltså ej att undra över om ögonen blivit tårliga och svalget och andedräkten dålig, och att luktsinnet småningom förslappats.

Men vilken förändring har icke inträtt i dessa näsor och svalg just genom en metodisk behandling med nedel uppfunna av katarrspecialisten Sproule, Cornhill Building, Boston. De ha åter blivit de vackra och katarrspecialisten Sproule, 130 Cornhill Building, Boston. De ha åter blivit de vackra och nyttiga organ för kroppen, till vilka deras Skapare ämnade dem. Avsöndringarna från luktorganet ha upphört emedan det icke längre fanns någon inflammation eller bacciller, som kunde orsaka dem. Ögon, näsa och svalg ha åter blivit klara och friska. Känslan av slö dumhet har försvunnit och de lyckliga individerna kunna åter träffa sina vänner med glädje i den behagliga känslan av att icke längre behöva gräla för de många olika fälder, som en katarr i något av dessa organ kunnat leda till.

Fri konsultation beträffande Eder näsa och Edert svalg.

Skulle ni icke tycka om att veta hur friade från en katarr? Besvara endast beder näsa eller edert svalg kunna bli bedan stående frågor och skriv ett ja eller nej allteftersom ni läser igenom dem. Undertecknа det med edert namn och adress och insänd det till Specialist Sproules kontor.

Denna Kupong

Berättigar denna tidnings läsare till fri konsultation.

Har ni mycket slemavsöndring från näsan?
Nyser ni ofta?
Är eder andedräkt dålig?
Rinna edra ögon?
Har ni lätt att bli förkyld?
Lider ni av stopp i näsan?
Måste ni snytta ofta?
Bilda sig särskorpor i näsan?
Mår ni sämre i fuktig väderlek?
Snyter ni eder ofta?
Försämras edert luktsinne?
Har ni dålig smak i munnen om morgnarna?
Känner ni eder slö i huvudet?
Harklar ni eder ofta?
Rinner det ofta i halsen?
Är ni hes?
Rinner nässlemmet ned i svalget?

FULLSTÄNDIGT NAMN: .....

ADRESS: .....

.....

Specialist Sproule har mer än 40 års erfarenhet inom yrket, att befria näsa och svalg från de inflammationer, som dagligt tal gå under namnet katarr. Han har studerat vid universitet i Dublin, Irland. Var och en, som kan se tillbaka på en 40-årig erfarenhet, vet mycket väl, varom han talar och kan alltså med full allvar säga — "Om eder näsa eller svalg har fallit offer för de bacciller som orsaka inflammationer eller katarrer bör ni omedelbart söka hjälp. Ett dröjsmål kan bliva ödesdigert. Ni kommer att ångra eder."

När edert svar på ovan angivna frågor anländer, får ni gratis ett råd, som ni bör bära eder åt för att bli fri från katarrer i näsa eller svalg. Försök att i mödern att undvika det icke finnes skäl för eder näsa och edert svalg icke skulle tillhöra en lycklig person, som är fri från alla katarrer, liksaväl som tusentals tänkande.

Drröj icke med att skriva efter ett råd. Skröt om eder inflammerade näsa eller svalg och ni skall finna, att ni också kan bli en och ni skall finna, att ni också kan bli fullständigt frisk och stark person. Skriv på svenska eller engelska. Skriv omedelbart och posta brevet till

Catarr Specialist Sproule
130 CORNHILL BLDG., BOSTON, MASS.

Montreal.

Krausmans Cafe
i
Montreal
är alla svenskars samlingsplats.
Svensk matlagning. Till lunch och middag serveras alltid
Äkta svenskt smörgåsbord.
Fullständig vinservering
Kulmbacher öl från eget bryggeri.
GÖR OSS ETT BESÖK
Gotfred Löwengren,
Direktör.
St. James Str. 44—46
Telef: Kontor HA 7366
Huvudrestauranten P.L. 5925
Festvåningen P.L. 5906

Wadena.

Skandinaver Önskas
Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C. P. R. och Hudson Bay-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Söttesa skandinaviska settlement i Canada.
LEONARD WREEDE
Box 51. Wadena, Sask.

Edmonton.

O. C. Boness, B. A
Jurist & Solicitör.
SKANDINAVISK ADVOKAT
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders!
JUVELAR- o. GULDSMEDSAFFÄR
UR- och JUVELREPARATIOER
9962 Jasper Ave., East.
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

JULIUS ROTTO
106 Adams Bldg., Edmonton, Alta., hoppas att få träffa alla skandinaviska farmare i distrikten runt om Edmonton och försäkra dem för brandskada i
The Wawanesa Mutual Insurance Co
Det största, Det bästa, Det billigaste ömsesidiga brandförsäkringsbolag i Canada
Totalvärdet av försäkringar uppgå till över $125,000,000.00.
Överskottet över $2,000,000.00.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRA
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser
GRAVSTENAR
TEL.: 86 607
Bardal Block 843 Sherbrooke St.

Erfarna mödrar säga, Zam-Buk är bäst för barnens krämpor och skinnåkommor emedan.

Den är ett örtpreparat — inga giftiga mineralfärger.

Den är antiseptisk — förhindrar inflammation i sår eller brännskador.

Den är lindrande — bortagar snabbt smärtor.

Den läker varje gång.

Just passande för uppväxande barn.

Säljes av alla affärer och drogister.

Zam-Buk
WRITE FOR FREE SAMPLE.

Friska, lyckliga barn
och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där
DR. PETERS
KURIKO
en husmedicinen. Den är moderna första tillflykt, när någon av hennes kära blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig. Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här och främmande länder.
Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan tryggt givas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.
Apotekare kunna ej säga er därmed. För närmare upplysningar tillskriv
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2801 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)